

[Handelsministeren.]

for store krav. Mange af vore gode og store virksomheder er begyndt i det små og er muliggjort af, at investorer i tillid til ideen har villet gå med ind i foretagendet med et begrænset beløb. En væsentlig skærpelse af kravene til aktiekapitalen vil derfor efter mit skøn kræve, at vi får en lovgivning svarende til det tyske G.m.b.H., der stiller væsentlig lempeligere krav til mindre selskaber. En lovgivning af denne art kan blive påkrævet, såfremt vi indtræder i fællesmarkedet og de planer om en harmoniseret aktieselskabslovgivning, der arbejdes med inden for fællesmarkedet, virkeliggøres. Men som allerede nævnt finder jeg det for tidligt at tage stilling hertil.

Jeg vil i øvrigt gerne pege på, at jo større krav man stiller til et aktieselskabs stiftelse og virksomhed, jo større farer vil der foreligge for, at man overgår til andre virksomhedsformer, der kan være endnu mere uensigtsmæssige for kreditorer, medarbejdere, ansatte. Jeg er bange for, at det ville kunne give stødet til, at f. eks. stråmandsvirksomhed, som det i praksis ville være vanskeligt at komme til livs, fik en opblomstring.

I disse bemærkninger må ikke lægges, at jeg ikke er helt enig i, at vor aktieselskabslovgivning bør tilrettelægges på en sådan måde, at misbrug af hvad art det kan være, søges hindret, men jeg har blot villet pege på, at man ikke bør skade det altovervejende flertal af gode og sunde aktieselskaber for at komme de dog i realiteten begrænsede misbrug til livs. Det ville være at kaste barnet ud sammen med det snavsede badevand, og jeg tror ikke, det ville være klog politik.

I forslaget er der også peget på, at der i aktieselskabslovgivningen bør optages regler om de ansattes medbestemmelsesret. Jeg mener ikke, at disse problemer hører hjemme i denne sammenhæng, hvor vi drøfter en selskabsret. Hvis der skal lovgives på dette meget betydningsfulde område i stedet for, at regler herom fastsættes i aftaler på arbejdsmarkedet, som det hidtil har været praksis i Danmark og også i de andre

nordiske lande, så finder jeg, at der bør være tale om en helt selvstændig lovgivning, der omfatter alle virksomheder af en vis størrelse. Det kan ikke være rationelt, at regler herom på nogen måde skal være afhængige af den juridiske struktur af virksomheden. En eventuel lovgivning herom bør ud fra rationelle kriterier omfatte virksomheder, uanset om det drejer sig om aktieselskaber, andelsselskaber eller privat-ejede foretagender.

Til slut skal jeg sige, at jeg, som jeg allerede har nævnt, på en række punkter ikke kan være uenig med forslagsstillerne, men da jeg går ud fra, at forslaget må betragtes som en helhed, kan jeg på grundlag af det, jeg her har sagt, ikke anbefale, at forslaget nyder fremme.

Lis Groes: Jeg synes nok, at det forslag til folketingsbeslutning, vi behandler her i dag, er lige lovlig kortfattet. Der henvises til, at man tidligere har sagt det ene og det andet, men det er virkelig meget beskedent, hvilke konkrete ting vi får slået fast i dette forslag. Jeg kan heller ikke lade være at hæfte mig ved, at der i fremsættelsen siges, at forslaget skyldes en vis utålmodighed over, at vi endnu ikke har fået det længst bebudede nye aktieselskabslovforslag forelagt. „En vis utålmodighed“ synes jeg godt, vi kunne springe over. Jeg hører i hvert fald til dem, der er yderst utålmodige. Det må siges at være baggrunden for, at forslaget er lagt frem, at man ikke rigtig forstår, at det varer så længe. Nu hørte vi handelsministeren forklare, at vi skulle dels afvente, at det skulle harmoniseres med fællesmarkedet, dels skulle det også harmoniseres med den nordiske lovgivning, og så kan vi godt forudse, at der vil gå både vinter og vår. Jeg forstod, at handelsministeren alligevel vil komme med noget allerede i denne samling; hvis det skal nå at blive realitetsbehandlet, så skal det ske i løbet af denne uge, og det vil vi se frem til med utålmodighed.

Med hensyn til de punkter, som er nævnt i forslaget, vil jeg da sige, at det er punkter,